

РЕШЕНИЕ

№ 5388

/адрес/, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА**

при участието на секретаря **МИРЕЛА Т. МИЛКОВА**
като разглежда докладваното от **ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА** Гражданско дело № 20221110161960 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 124 и сл. ГПК вр. чл. 235 ГПК.

Предявени са от /фирма/, /адрес/ срещу М. Г. П. в качеството ѝ на наследник на П. Г. Х., ЕГН ***** обективно кумулативно съединени иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. чл. 430, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 9 ЗПК и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 6 869,91 лева – главница по Договор за банков кредит по програма на МРСБ за гарантиране на безлихвени кредити в защита на хора, лишени от възможност да полагат труд поради пандемията от Covid № ***/****/Р*****/08.04.2021 г., както и за сумата в размер на 67.19 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 18.05.2022 г. до 13.11.2022 г. Претендира се законната лихва върху забавата от предявяване на исковата молба до окончателното плащане на задължението, както и разносните по делото. Претендира разноси.

Ответникът М. П. чрез назначения особен представител оспорва исковете като неоснователни, конкретно оспорва наличието на договор за кредит, като твърди неавтентичност на същия, оспорва кредитополучателят да е получил процесната сума, евентуално твърди, че сумите са платени. Моли съда да отхвърли исковете.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 ГПК, достигна до следните фактически и правни изводи:

По исковете по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 430, ал. 1 и ал. 2 ТЗ вр. чл. 9 ЗПК:

Предявени са иски за връщане на заета сума и заплащане на лихва по просрочени месечни вноски по договора за кредит. За уважаването им в тежест на

ищеца е да докаже, че между страните е възникнало валидно правоотношение по договор за кредит, по силата на което е предоставена на кредитополучателя претендираната сума, а последният се е задължил да я върне в посочения срок, като процесните вземания са обявени за предсрочно изискуеми поради неплащане на шест вноски за главница, както и че ответникът е наследник по закон, който е приел наследството на починалия кредитополучател. При доказване на горните факти ответникът следва да докаже погасяване на задълженията.

Съгласно разпоредбата на чл. 430, ал. 3 ТЗ договорът за банков кредит се сключва в писмена форма, която форма е за действителността на договора /чл. 293, ал. 1 ТЗ/. Ответникът оспорва автентичността на представения договор за банков кредит от 08.04.2021 г. и погасителен план към него, като твърди, че същите са неавтентични и не носят подписа на кредитополучателя П. Х.. Съдът е открил производство по чл. 193 ГПК по оспорване на посочените документи. От приетата и неоспорена от страните съдебно-почеркова експертиза, изготвено от в.л. С. Ц. се установява, че в мястото за „Кредитополучател“ в договора за банков кредит от 08.04.2021 г., както и в долния част под печатния текст и в мястото за подпис „Кредитополучател“ в погасителния план приложение към посочения договор подписите са изпълнени от П. Г. Х.. Следователно е налице валиден договор за кредит, който обвързва страните.

Видно от представено удостоверение за наследници от Столична община, район „*****“ от 08.12.2023 г., единствен наследник на починалия П. Х. е сестра му М. Г. П.. Видно е от справка от СРС относно предоставяне на информация от особената книга за вписване на приемане и отказ от наследство на л. 73 от делото, че същата не се е отказала от наследството му. Ето защо и на осн. чл. 60, ал. 1 от ЗН, същата отговаря за задълженията, с които е обременено наследството на П. Х..

Съгласно чл. 1 от договора е разрешен размер на кредита 6 900 лева с цел: задоволяване на лични потребности на кредитополучателя като физическо лице, при възнаградителна лихва в размер на 0 %, при годишен процент на разходите в размер на 0,5018 % , с уговорен краен срок на договора до 08.04.2026 г. с първа месечна вноска за главница, дължима на 18.05.2022 г.

Съгласно чл. 7, ал. 3 ГПК, съдът служебно следи за наличието на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител. Когато предмет на делото са правоотношения, произтичащи от правна сделка /иск за собственост, иск за изпълнение по чл.79 ЗЗД и др./, ответникът може да противопостави правоизключващи възражения, основани на нищожността на сделката или на отделни части от нея. Но и при липса на такива възражения, съдът не е обвързан да зачете нейните правни последици. /съгласно мотивната част на ТР от 27.04.2022 г. по т.д. № 1/2020 г. на ОСГТК на ВКС/. В настоящия случай съдът не констатира неравноправни клаузи по договора за кредит.

Изявлението за обявяване на кредита за предсрочно изискуем може да бъде

инкорпорирано в исковата молба или в отделен документ, който е представен като приложение към исковата молба. В тези случаи изявлението поражда правни последици с връчването на препис от исковата молба с приложенията към нея на ответника - кредитополучател, ако са налице и предвидените в договора за кредит обективни предпоставки за загубване преимуществото на срока. Обявяването на кредита за предсрочно изискуем в исковото производство представлява правнорелевантен факт, който трябва да бъде съобразен от съда на основание чл. 235, ал. 3 ГПК в рамките на претендираните суми. /в този смисъл са Решение № 10 от 25.02.2020 г. на ВКС по т. д. № 16/2019 г., II т. о., ТК, Решение № 142 от 30.03.2020 г. на ВКС по т. д. № 2970/2018 г., I т. о., ТК, определение № 200 от 1.06.2021 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1614/2021 г., IV г. о., ГК/.

В конкретния случай по делото се установи, че не са извършвани плащания на дължимите месечни вноски за главница, считано от 18.05.2022 г., като в исковата молба се съдържа изявление за обявяване на предсрочната изискуемост и като приложение към исковата молба е представено уведомление за обявяване на предсрочната изискуемост до кредитополучателя. Препис от исковата молба, ведно с приложенията е връчен на назначения на ответницата в хода на първоинстанционното производство особен представител на 19.04.2023 г. Съдът споделя съдебна практика /Решение № 198 от 18.01.2019 г. по т. д. № 193/2018 г., т. к., I т. о. на ВКС/, с която се приема, че връчването на всички книжа по делото на ответника е надлежно, ако е направено на особения представител и от този момент се пораждат свързаните с факта на връчването правни последици, ето защо приема, че предсрочната изискуемост е настъпила в хода на исковото производство с връчването на препис от исковата молба на назначения особен представител на 19.04.2023 г.

Видно от представено извлечение от счетоводните книги, справка за движение по разплащателната сметка, обслужваща кредита, както и от неоспорено ССЧЕ, прието по делото, което съдът възприема като обективно, компетентно и безпристрастно изготвено се установява, че на 08.04.2021 г. посочената разплащателна сметка за усвояване на договора за кредит е заверена със сумата от 6900 лева. На 18.05.2022 г. е имало наличност в размер на 30,09 лева, с която е извършено погасяване на част от първата дължима месечна вноска за главницата. Остатъкът от дължимата главница е в размер на 6869,91 лева. Съгласно представеното извлечение от счетоводните книги на банката, кредитът е обявен за предсрочно изискуем на 21.10.2022 г. Към датата на връчване на исковата молба на ответника падежиралите вноски са общо 12 броя (от 18.05.2022 г. до 18.04.2022 г. вкл.) Общо главница от падежирали вноски към датата на връчване на исковата молба на ответника чрез особен представител е 1694,91 лева и предсрочно изискуема главница е 5175,01 лева. Експертизата не е погасявания след 13.11.2022 г. Ето защо неоснователни се явяват възраженията на ответника, че кредитната сума не е била усвоена от кредитополучателя.

Ответникът не доказва плащане на процесните суми.

Ето защо, главният иск за сумата от 6869,91 лева се явява основателен и доказан.

По иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на иска за законна лихва предполага наличие на главно задължение. В разглеждания случай следва да бъде съобразено обстоятелството, че кредитополучателят е починал на 19.12.2021 г. /удостоверение за наследници л. 124/. Съгласно чл. 84, ал. 1 ЗЗД, когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му. Но ако този ден е изтекъл след смъртта на длъжника, неговите наследници изпадат в забава след изтичане на 7 дни от поканата. По делото няма данни ответникът да е бил канен преди получаване на препис от исковата молба. Ето защо, искът по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 67,19 лв. за периода от 18.05.2022 г. до 13.11.2022 г. се явява неоснователен.

По разноските:

Ищецът претендира адвокатски хонорар в размер на 811,88 лева, депозит за особен представител 1250 лева, депозит за ССЧЕ 450 лева, държавна такса в размер на 107,79 лева. При този изход на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът следва да бъде осъден да плати разноските в размер на 2594,30 лева. На осн. чл. 78, ал. 6 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да плати 450 лева, представляващ депозит за СГЕ, доколкото съдебно-почерковата експертиза е допусната по искане на особения представител адв. А. и платен от бюджета на съдебната власт.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. Г. П., ЕГН ***** с адрес: /адрес/ в качеството ѝ на наследник на П. Г. Х., ЕГН ***** да **ЗАПЛАТИ** на /фирма/, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: /адрес/, ** на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 430, ал. 1 и ал. 2 ТЗ вр. 9 от ЗПК и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **6 869,91 лева** (шест хиляди осемстотин шестдесет и девет лева и 91 стотинки) главница по Договор за банков кредит по програма на МРСБ за гарантиране на безлихвени кредити в защита на хора, лишени от възможност да полагат труд поради пандемията от Covid № ***/****/Р*****/08.04.2021 г., ведно със законната лихва върху забавата от 15.11.2022 г.- датата на предявяване на исковата молба до окончателното плащане на задължението, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска за обезщетение за забава в размер на законна лихва за сумата от 67,19 лева за периода от 18.05.2022 г. до 13.11.2022 г. като неоснователен.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК М. Г. П., ЕГН ***** , с адрес: /адрес/ в

качеството ѝ на наследник на П. Г. Х., ЕГН ***** да ЗАПЛАТИ на /фирма/, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: /адрес/, ** сумата в размер на **2594,30 лева** (две хиляди петстотин деветдесет и четири лева и 30 стотинки)- разноски за исковото производство пред СРС.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПКМ. **Г. П.**, ЕГН ***** с адрес: /адрес/ да заплати по сметка на **Софийски районен съд** сумата **450,00 лева** (четиристотин и петдесет лева), представляваща разноски за изготвяне на съдебно-почеркова експертиза.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____